

Deprem İnsanlığımız İmtihanı

– SeyitAhmetUzun · 07 Şubat 2023

Uuuuuuuuuu

Saat 4.17

Korkunç bir ses

Ve gözler fal taşı gibi açılır

Yerinden fırlayacakmış gibi yürekler

Anneeee anneeeee

Ses gökleri inletir

Her yer karanlık

Zangır zangır sarsılan binalar

Korku dolu an

İnsan acizliğiyle yüzleşir

En çok da yüzüzlüğüyle

Binalarda insanlığımız sınanır

Ve çoluk çocuk, yaşlı, genç

Babalar gözleri yaşlı

Herkes olduğu yerde donmuştur

Yerin altından gelen canavar

Yedi kollu ahtapot gibi

Sarmıştır nemleketimin dört yanını

Ve bir kadın bir çocuk bir adam

Son defa bakmıştır gökyüzüne

Hayıır hayıır!

Haykırışlar yürekleri yaralar

Uğultu durmuştur, insan şaşkındır

Ve devrilen dolaplar

Savrulan çini çanaklar

Sağa sola saklanan canlar

Söz de dayanıklıydı depreme

Dizlerinin dermanı kesilen bina

Eksik bırakılan demir ve çimentosuyla

Bankalara aktarılan günahlarıyla

Bonolar, tahviller, dolarlarla

Yavaş yavaş diz çöküyordu

Yedi nokta yedi şiddetine

Ama en çok da aç gözlülüğümüze

Yedi katlı bina inmekte yavaş yavaş
Hayatlar sönmekte
Umutlar tükenmekte
Yerin altından gelsede felaket
İnsanın en büyük düşmanı yine insan
En büyük dostu olduğu kadar
Koca şehirler gözleri yaşlı
Gökleri inletir ağıtları
Oy oy memleketim
Memleketim memleketim
Nerde benim bebeklerim
Umut dolu yüreklerim
Annelerim babalarım nerede
Molozlar mezar taşları insanlığımızın
Seyit Ahmet Uzun